

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน
ของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

Factors affecting the effectiveness of sex or juvenile delinquency litigation
Of investigating officers in Nakhon Pathom province.

อภิญญา อ่วมบุญมี*
Apinya Auomboonmee*
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
Thammasat University*

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม” ผู้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กและเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม คือ ปัจจัยส่งเสริมประสิทธิภาพด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และปัจจัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่าพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐมเห็นด้วยกับปัจจัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มากกว่าปัจจัยส่งเสริมประสิทธิภาพด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพนักงานสอบสวนมีทัศนะของความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อปัจจัยแรงจูงใจภายใน ด้านการคำนึงถึงความยุติธรรม สิทธิเสรีภาพ ลำดับรองลงมาคือ ปัจจัยแรงจูงใจภายในความผูกพันต่อองค์กร ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางบวก ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางลบ ด้านการถูกรังรัดจากผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ในทางกลับกันพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางบวก ด้านเงินเดือนและผลประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยจากทัศนะหรือความเห็นของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัยที่สัมพันธ์ที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กและเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

โดยการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์หลัก คือ พัฒนาแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพ สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม อันจะเป็นผลดีต่อประชาชนและกระบวนการยุติธรรม

คำสำคัญ : การดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน, ปัจจัยที่มีผล

Abstract

To examine "factors affecting the effectiveness of the prosecution of the sexes in which the victims are children or youths of investigative officers in Nakhon Pathom province." Factors affecting the effectiveness of sex-related litigation in which the victims were children and youth of the investigative officers in Nakhon Pathom province were factors promoting the effectiveness of work motivation. And human resource development factors It was found that the investigating staff in Nakhon Pathom Province agreed with the factors of human resource development more

than the factors that promoted the effectiveness of motivation in the most work. When considering each aspect, it was found that the inquiry officers had the highest level of opinions on internal motivation factors. Regarding the consideration of justice, rights and freedom next is Internal motivation factors: commitment to the organization Positive external motivation factors Aspects of work performed And negative external motivation factors In terms of being expedited by the supervisors respectively, On the other hand, found that Positive external motivation factors Salary and benefits Was at a low level from the opinion or opinion of the investigating officers on the factors that affect the effectiveness in the prosecution of the sexes, the victims are children and youth of the investigative officers in Nakhon Pathom province.

The study suggested that affect the effectiveness in the prosecution of sex, in which the victim is a child or a juvenile of an investigative officer in Nakhon Pathom province. Its main objective is to develop guidelines for strengthening and improving effectiveness. Motivation and improve the efficiency of the inquiry officers in Nakhon Pathom province Which will be good for the people and the judicial process

Keyword: Sexual prosecution in which the victim is a child of a juvenile; Factors affecting

บทนำ

พนักงานสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจ ทำหน้าที่สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด เพื่อนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ลักษณะงานสอบสวนในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน จึงประกอบด้วย การรับแจ้งความ การสอบสวนจับกุม การควบคุม การปล่อยตัวชั่วคราว การสอบสวนปากคำ การปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน การสรุปสำนวนและเสนอผู้บังคับบัญชา การส่งสำนวนแก่พนักงานอัยการ ซึ่งพนักงานสอบสวนนั้นได้รับการอบรม พัฒนาศักยภาพ ในด้านการสอบสวนดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และการสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นเด็กหรือเยาวชนมาแล้ว และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งในการรวบรวมพยานหลักฐานในคดีเกี่ยวกับเพศนั้น จำเป็นต้องประสานกับหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ โรงพยาบาล สถาบันนิติเวช สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานอัยการ เป็นต้น เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องเป็นผู้ประสานงานดำเนินการด้วยตนเอง

สถิติรับเรื่องราวร้องทุกข์ปัญหาเด็กและสตรีถูกข่มขืนและกระทำอนาจาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2561 มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี(ภาพประกอบ 1) พบว่าในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนเรื่องราวร้องทุกข์ปัญหาเด็กและสตรีถูกข่มขืนและกระทำอนาจารมากกว่าในปี พ.ศ. 2560 ประมาณร้อยละ 21 และมีแนวโน้มสูงขึ้นในทุกๆปีที่ผ่านมา และในปี พ.ศ. 2561 ช่วงอายุของเหยื่อที่ถูกข่มขืน อายุ 0 - 10 ปี มีจำนวน 125 ราย อายุ 11 - 15 ปี มีจำนวน 253 ราย อายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 390 ราย

ปี พ.ศ.	จำนวนเรื่องราวร้องทุกข์ปัญหาเด็กและสตรีถูกข่มขืนและกระทำอนาจาร
2557	524
2558	658
2559	699
2560	633
2561	768

ที่มา: มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

**ภาพประกอบ 1 สถิติรับเรื่องราวร้องทุกข์ปัญหาเด็กและสตรีถูกข่มขืนและกระทำอนาจาร
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2561**

ความผิดเกี่ยวกับเพศนั้นประกอบไปด้วย ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และความผิดฐานอื่นปรากฏอยู่ในบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ลักษณะ 9 และพบการกระทำความผิดข้อหา ข่มขืนกระทำชำเรา มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ความเสียหายที่ผู้ถูกข่มขืนกระทำชำเราได้รับมีความร้ายแรงกว่าการกระทำอนาจาร ซึ่งกระบวนการสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ข้อหาข่มขืนกระทำชำเรานั้น มีความซับซ้อนและต้องใช้ความระมัดระวังในการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน และหากผู้เสียหายเป็นเด็กและเยาวชน การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานจะต้องกระทำตามที่กฎหมายบัญญัติอย่างเคร่งครัด โดยต้องคำนึงถึงสิทธิของเด็กและเยาวชน การสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับเพศจึงมีการสอบสวนที่แตกต่างจากคดีอื่น ทั้งในขั้นตอนการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุซึ่งต้องใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์และใช้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเก็บพยานหลักฐาน การตรวจร่างกายผู้เสียหายโดยแพทย์ กระบวนการคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยการสอบสวนผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนร่วมกับทีมสหวิชาชีพ (ภาพประกอบ 2) ในพื้นที่สถานีตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม พบการกระทำความผิดข้อหาข่มขืนกระทำชำเรา มากกว่า ข้อหากระทำอนาจาร และการกระทำความผิดข้อหาข่มขืนกระทำชำเรา พบว่ามีผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนจำนวน 30 คดี ซึ่งมีจำนวนมากกว่าคดีที่มีผู้เสียหายเป็นผู้ใหญ่ และยังพบว่าในพื้นที่จังหวัดนครปฐมมีจำนวนคดีข่มขืนกระทำชำเราเด็กหรือเยาวชนที่มีความล่าช้าจำนวน 10 คดี (คิดเป็นร้อยละ 33) เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีจำนวนคดีข่มขืนกระทำชำเราซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนจำนวน 20 คดี พบว่ามีความล่าช้าเพียง 5 คดี (คิดเป็นร้อยละ 25) แสดงให้เห็นว่าการดำเนินคดีข่มขืนกระทำชำเราซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนใน พื้นที่จังหวัดนครปฐมนั้นมีความล่าช้าและไม่มีประสิทธิภาพ

พื้นที่สถานีตำรวจภูธร	ชมชื่นกระทำชำเรา			กระทำอนาจาร		
	ผู้เสียหาย		จำนวนคดี เด็กหรือ เยาวชนล่าช้า	ผู้เสียหาย		จำนวนคดี เด็กหรือ เยาวชนล่าช้า
	ผู้ใหญ่	เด็กและ เยาวชน		ผู้ใหญ่	เด็กและ เยาวชน	
จังหวัดนครปฐม	23	30	10	13	10	1
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	16	13	5	7	7	-
จังหวัดกาญจนบุรี	19	13	-	9	5	-
จังหวัดสมุทรสาคร	20	14	3	10	8	1
จังหวัดสุพรรณบุรี	21	20	5	10	9	2
จังหวัดสมุทรสงคราม	14	13	-	5	6	-
จังหวัดเพชรบุรี	19	17	4	9	6	-
จังหวัดราชบุรี	20	13	4	13	5	1

ที่มา : ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

**ภาพประกอบ 2 สถิติคดีความผิดข้อหาชมชื่นกระทำชำเรา กระทำอนาจาร และสถิติจำนวนคดีค้าง
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2561**

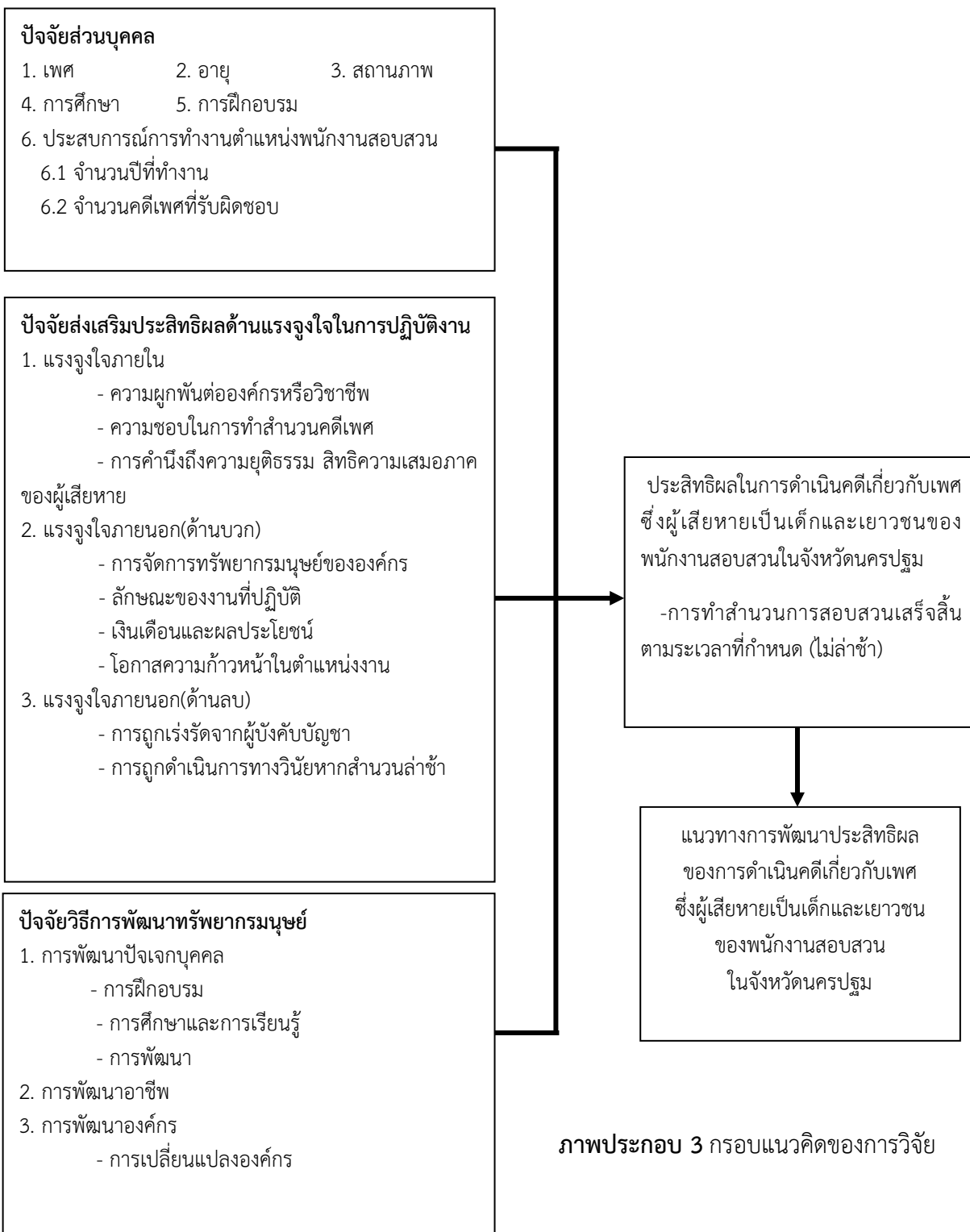
ในปัจจุบันพบว่ายังมีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้กระบวนการยุติธรรมต้องล่าช้ามาจากปัจจัยหลายประการ เช่น การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทำให้พนักงานอัยการต้องมีการคัดกรองให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบไม่สมดุลกับจำนวนพนักงานสอบสวนปัจจัยด้านกฎหมายที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้อำนาจการสอบสวนและการฟ้องคดีแยกออกจากกัน ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ การเดินทางไปสอบสวนปากคำผู้เสียหายเด็กหรือเยาวชนร่วมกับทีมสหวิชาชีพ การเดินทางไปรับผลการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐาน รวมถึงการติดตามสอบสวนพยานบุคคล เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานในการนำผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม อีกทั้งยังมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการ คือ ประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวน การมีไหวพริบ วินิจฉัย ตลอดจนความมุ่งมั่น ทุ่เมเท ในการผดุงไว้ซึ่งความถูกต้องและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ด้วยการพิสูจน์หาเหตุผลจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่รวบรวมไว้ จนได้ข้อยุติทางคดีและส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมความเห็นทางคดี การสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับพนักงานสอบสวน จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรให้ความสำคัญและทำให้เกิดขึ้นในองค์กรควบคู่ไปกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์กร

ดังนั้นหากจะให้การทำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในความผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนมีประสิทธิภาพนั้นมีปัจจัยใดบ้างที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนา

ประสิทธิผล สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม อันจะเป็นผลดีต่อประชาชนและกระบวนการยุติธรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐมทั้งหมด จำนวน 105 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้ศึกษาใช้เก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประมวลความคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC ในการประมวลผลข้อมูล การแจกแจงความถี่ และการหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะเป็นการถามความคิดเห็นและคำถามปลายเปิด

ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเนื้อหา เพื่อความเที่ยงตรงในการวัด
2. การทดสอบความน่าเชื่อถือของเนื้อหา (Reliability) โดยจะนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ พนักงานสอบสวนในสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการของสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficiency) ของครอนบาส โดยมีค่าตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป
3. นำผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถาม ทำการปรับปรุงให้สมบูรณ์เรียบร้อย ก่อนนำไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ประเมินแล้วไปทำการเก็บข้อมูลกับพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างมาแล้ว จะทำการวิเคราะห์ประมวลผลทั้งหมดโดยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC วิเคราะห์ข้อมูลสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายและพรรณนาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำถามที่แสดงว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม โดยมีเกณฑ์ว่าหากเป็นข้อคำถามที่แสดงว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล(เชิงบวก) และคำถามที่แสดงว่าไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล(เชิงลบ) จะให้คะแนนคำตอบพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ซึ่งจัดชั้นเท่ากัน (Class Interval) แบบ 5 ระดับ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐมทั้งหมด จำนวน 105 ตัวอย่าง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานสอบสวนชาย คิดเป็นร้อยละ 93.3 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 โดยส่วนมากมีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 72.4 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 90.5 ยศร้อยตำรวจเอก คิดเป็นร้อยละ 56.2 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งระดับรองสารวัตร(สอบสวน) คิดเป็นร้อยละ 67.6 มีอัตราเงินเดือนอยู่ในช่วง 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.8 มีอายุราชการ 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.7 มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในด้านสอบสวนน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีจำนวนคดีพิพาทซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนที่เคยทำการสอบสวนน้อยกว่า 5 คดี คิดเป็นร้อยละ 37.1 ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมด้านการทำสำนวนการสอบสวนคดีพิพาท คิดเป็นร้อยละ 68.6 และมีความสนใจมาปฏิบัติหน้าที่ด้านงานสอบสวน คิดเป็นร้อยละ 98.1 ของกลุ่มตัวอย่าง

2. ปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิผลด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ด้านแรงจูงใจภายใน

ด้านความผูกพันต่อองค์กรหรือวิชาชีพ จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าปัจจัยแรงจูงใจภายใน ด้านความผูกพันต่อองค์กรหรือวิชาชีพ พนักงานสอบสวนมีความผูกพันต่อองค์กรหรือวิชาชีพอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.20) โดยมีทัศนคติที่มองตนเองว่า เป็นผู้ยึดถือประพฤติปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวนโดยเคร่งครัดอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.71) รองลงมา ตนเชื่อว่าอาชีพตำรวจเป็นที่พึงของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.34) และ คิดว่าตนต้องการปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.54) โดยสรุปแล้วพนักงานสอบสวนมีความผูกพันต่อองค์กรหรือวิชาชีพอยู่ในระดับมาก

ด้านความชอบในการทำสำนวนคดีพิพาท จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนมีความชอบทำสำนวนคดีพิพาทซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.59) และตนมีความเชี่ยวชาญในการทำสำนวนคดีพิพาทซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.57) โดยรวมแล้วพนักงานสอบสวนมีความชอบในการทำสำนวนคดีพิพาทอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.58)

ด้านการคำนึงถึงความยุติธรรม สิทธิความเสมอภาคของผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรม จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78) มีความมุ่งมั่นคุ้มครองสิทธิของเหยื่อหรือผู้เสียหายที่เป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกกระทำทางเพศ (ค่าเฉลี่ย 4.66) รองลงมา พนักงานสอบสวนมีความภูมิใจเมื่อสามารถนำผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย 4.62) โดยรวมแล้วพนักงานสอบสวนมีความคำนึงถึงความยุติธรรม สิทธิความเสมอภาคของผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.64)

ด้านแรงจูงใจภายนอกด้านบวก

ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานสอบสวนได้รับค่าตอบแทนจากการทำสำนวนคดีที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.00) และ พนักงานสอบสวนได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นและตำแหน่งงานอย่างเป็นธรรมอยู่ในระดับปาน

กลาง (ค่าเฉลี่ย 2.77) โดยสรุปแล้ว พนักงานสอบสวนมองเห็นว่าการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.89)

ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าปัจจัยแรงจูงใจภายนอกด้านบวก ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ พนักงานสอบสวนมีความเห็นว่า ค่าให้การของเด็กหรือเยาวชนผู้เสียหายมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ มากกว่าผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) พนักงานสอบสวนคิดว่าคดีความผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนมักเป็นที่สนใจของสื่อและประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.22) รองลงมา คือ การตรวจสถานที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานในคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน พนักงานสอบสวนต้องใช้ความระมัดระวังมากกว่าคดีอื่น (ค่าเฉลี่ย 4.01) พนักงานสอบสวนมีผู้ช่วยพนักงานสอบสวนในการช่วยทำเอกสารราชการติดต่อรับส่งของกลางกับหน่วยงานนิติวิทยาศาสตร์และโรงพยาบาล (ค่าเฉลี่ย 3.88) เด็กหรือเยาวชนที่เป็นผู้เสียหายให้ความร่วมมือในการสอบสวนมากกว่าผู้ใหญ่ที่เป็นผู้เสียหาย (ค่าเฉลี่ย 3.86) พนักงานสอบสวนต้องรอนานเพื่อรับผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางวิทยาศาสตร์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 3.72) สำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนมีรูปแบบและขั้นตอนการทำสำนวนแบบเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 3.42) ส่วนประเด็น พนักงานสอบสวนต้องทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนจำนวนมากเกินไปอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.43) โดยรวมแล้วพนักงานสอบสวนเห็นด้วยกับปัจจัยแรงจูงใจภายนอกด้านบวก ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.72)

ด้านเงินเดือนและผลประโยชน์ จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่พนักงานสอบสวนเห็นว่าพนักงานสอบสวนได้รับค่าตอบแทนการทำสำนวนคดีที่เหมาะสมกับค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าเดินทางไปติดต่อหน่วยงานต่างๆอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.49)

ด้านโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ตนมีโอกาสน้อยที่จะสับเปลี่ยนตำแหน่งจากพนักงานสอบสวนไปสายงานอื่นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ การทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนช่วยให้ท่านมีโอกาสจะได้รับคัดเลือกเป็นพนักงานสอบสวนดีเด่นประจำปี จากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือเยาวชน (ค่าเฉลี่ย 3.33) และ ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจการทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน จึงช่วยให้ตนมีโอกาสได้รับพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง (ค่าเฉลี่ย 2.66) โดยสรุปแล้วพนักงานสอบสวนมีความเห็นต่อด้านโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่งงานอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37)

ด้านแรงจูงใจภายนอกด้านลบ

ด้านการถูกเร่งรัดจากผู้บังคับบัญชา จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากที่สุดว่า ผู้บังคับบัญชาเร่งรัดการทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน เนื่องจากมีกำหนดระยะเวลาจำกัดตามคำสั่ง ตร.ที่ 419/2556 (ค่าเฉลี่ย 4.46) และ ตนไม่อยากให้ผู้บังคับบัญชาตำหนิหรือถูกดำเนินการทางวินัย จึงต้องทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนไม่ให้เกิดข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย 4.38) แต่ที่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ตนต้องการให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบสำนวนการสอบสวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนทุกสัปดาห์ (ค่าเฉลี่ย 1.96) โดยภาพรวมแล้วพนักงานสอบสวนมีความเห็นต่อด้านการถูกเร่งรัดจากผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60)

3. ปัจจัยที่ส่งผลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การพัฒนาปัจเจกบุคคล

ด้านการฝึกอบรม จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าในด้านการฝึกอบรม พนักงานสอบสวนเห็นว่าพนักงานสอบสวนที่ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์การทำงาน ปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขแก่ตนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50) ในทางตรงกันข้ามประเด็นที่เห็นด้วยน้อย ได้แก่ ตนมีพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์การทำงานเป็นที่ปรึกษาให้กับตนเป็นรายบุคคล (ค่าเฉลี่ย 2.56) ตนได้ไปอบรมการทำสำนวนคดีพิเศษซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ (ค่าเฉลี่ย 2.13) ตนมีผลงานด้านการทำสำนวนคดีพิเศษซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน ทำให้ตนได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการฝึกอบรมด้านวิชาชีพสอบสวนเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.13) และ ตนได้ไปอบรมด้านการสืบสวนสอบสวนติดตามตัวคนร้ายกรณีไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด (ค่าเฉลี่ย 1.90) โดยภาพรวมแล้วพนักงานสอบสวนมีความเห็นต่อปัจจัยด้านการฝึกอบรมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.45)

ด้านการศึกษาและการเรียนรู้ จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าปัจจัยด้านการศึกษาและการเรียนรู้ พนักงานสอบสวนได้รับการพัฒนาด้านการศึกษาและการเรียนรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.60) โดยคิดว่าตนได้ศึกษาดูงานด้านการทำสำนวนคดีพิเศษซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนในจังหวัดใกล้เคียง (ค่าเฉลี่ย 1.68) คิดว่าตนได้รับการสนับสนุนให้ทุนการศึกษาต่อในด้านการบริหารงานยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย 1.62) คิดว่าตนสามารถลาศึกษาต่อในระดับปริญญาที่สูงขึ้น โดยไม่กระทบกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามปกติ (ค่าเฉลี่ย 1.57) และคิดว่าตนได้ศึกษาดูงานด้านการทำสำนวนคดีพิเศษซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนในต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 1.52)

ด้านการพัฒนา จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าหน่วยงานของตนมีกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพกายที่ดีแก่ตนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.49) ในทางตรงกันข้าม ประเด็นที่เห็นด้วยน้อย คือ ประเมินผลการทำสำนวนคดีพิเศษซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของตนเองทุกเดือน (ค่าเฉลี่ย 1.90) โดยภาพรวมแล้วพนักงานสอบสวนเห็นด้วยกับปัจจัยด้านการพัฒนาในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.69)

การพัฒนาอาชีพ

จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าในภาพรวมพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าปัจจัยด้านการพัฒนาอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) โดยเห็นด้วยมากที่สุดว่า การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งไม่ควรพิจารณา ร่วมกับสายงานอื่น (ค่าเฉลี่ย 4.69) และ การขยายตำแหน่งระดับผู้บังคับบัญชาด้านงานสอบสวนควรขยายให้เพิ่มมากขึ้น เช่น ผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ ผู้กำกับ (ค่าเฉลี่ย 4.42) รองลงมา มีความเห็นด้วยมากกว่า ตนขอย้ายไปประจำสถานีตำรวจใกล้บ้านได้ค่อนข้างยาก (ค่าเฉลี่ย 4.17) และ การพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ควรมีเกณฑ์ที่วัดจากประสิทธิภาพในการดำเนินคดีพิเศษซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน (ค่าเฉลี่ย 3.75)

การพัฒนาองค์กร

จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่างพบว่าในภาพรวมพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าปัจจัยด้านการพัฒนาอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) ได้แก่ ตนต้องการให้ปรับเปลี่ยนสายการบังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาด้านงานสอบสวนเป็นการเฉพาะ (ค่าเฉลี่ย 4.73) ตนคิดว่าองค์กรควรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อความสะดวกในการประสานงานภายในหน่วยงานและหน่วยงานอื่น (ค่าเฉลี่ย 4.71) ตนต้องการให้เพิ่มตำแหน่งพนักงานสอบสวนเพื่อจะได้มีบุคลากรมาปฏิบัติหน้าที่เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.50) ตนคิดว่าองค์กรควรมุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้านการให้ความคุ้มครองเด็กเยาวชนผู้เสียหาย (ค่าเฉลี่ย 4.32) และตน

ต้องการให้มีการทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนในรูปแบบทิมสอบสวน โดยมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.23)

4. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล

ประเด็นที่ 1 ประสิทธิภาพของการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

การดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน มีรายละเอียดในการทำสำนวนที่แตกต่างจากคดีอื่นๆ ซึ่งในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนจำเป็นจะต้องทำงานร่วมกับสหวิชาชีพในขั้นตอนการสอบสวนปากคำ การรวบรวมพยานหลักฐานพนักงานสอบสวนนั้นทำอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่ก็มักเกิดความบกพร่องแต่ไม่ถึงกับทำให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี เมื่อพนักงานอัยการรับสำนวนไปพิจารณาแล้ว ในบางคดีมีการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมจนครบประเด็นในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

ประเด็นที่ 2 ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

1. ด้านแรงจูงใจภายใน พนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถานีดำรวจมีทั้งพนักงานสอบสวนเพศชายและหญิง และมีประสบการณ์การทำงานด้านงานสอบสวนที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านงานสอบสวนมานาน มักจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการทำสำนวนมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า จึงสามารถทำสำนวนได้โดยไม่เกิดความบกพร่องและล่าช้า อีกทั้งความชอบและความถนัดในการทำสำนวนดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้พนักงานสอบสวนมีความอยากและความขยันที่จะทำงาน

2. ด้านแรงจูงใจภายนอกด้านบวก มีความเห็นว่า ลักษณะของงานด้านการทำสำนวนสอบสวนคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนนั้นต้องใช้ความระมัดระวังในการรวบรวมพยานหลักฐาน อีกทั้งต้องมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น เช่น โรงพยาบาล สถาบันนิติเวช สำนักงานพิสูจน์หลักฐาน และยังไม่มีผู้ช่วยพนักงานสอบสวนในการช่วยทำเอกสาร ติดต่อ รับส่งของกลาง กับหน่วยงานอื่น

3. ด้านแรงจูงใจภายนอกด้านลบ มีความเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาระดับสูงได้มีการตรวจสอบการสอบสวนเป็นประจำทุก 3 เดือน ส่วนผู้บังคับบัญชาระดับสถานีดำรวจ คือ ผู้กำกับการสถานีดำรวจ ตรวจสอบทุก 1 เดือน รองผู้กำกับการ(สอบสวน) ตรวจสอบทุก 45 วัน แต่พบว่าพนักงานสอบสวนไม่นำสำนวนการสอบสวนมาเสนอให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบเร่งรัดตามกำหนด จึงส่งผลให้เกิดความบกพร่องและล่าช้า การที่ผู้บังคับบัญชาเร่งรัดและตรวจสอบสำนวนเป็นประจำและการดำเนินการทางวินัยหากพบว่าพนักงานสอบสวนไม่นำสำนวนมาเสนอผู้บังคับบัญชาตรวจสอบหรือพบว่ามีความบกพร่องล่าช้า

ประเด็นที่ 3 แนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

1. การพัฒนาปัจเจกบุคคล มีความเห็นว่า พนักงานสอบสวนทุกคนมีความรู้ความสามารถในการทำงานด้านสอบสวนอยู่แล้ว แต่ขาดการสนับสนุนด้านการศึกษาและการเรียนรู้เพิ่มเติมเฉพาะทางในระหว่างการทำงาน หากพนักงานสอบสวนประสงค์จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จะต้องแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในระหว่างการทำงาน การทำงานไปด้วยศึกษาไปด้วยอาจทำให้ไม่สามารถศึกษาได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งพนักงานสอบสวนจะต้อง

ใช้เงินทุนของตนเองในการศึกษาต่อ จึงมีพนักงานสอบสวนส่วนน้อยที่มีความพร้อมและสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ อีกทั้งในด้านการฝึกอบรมเพิ่มเติมเฉพาะด้านการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น มักจะเป็นการส่งพนักงานสอบสวนเป็นตัวแทนของแต่ละหน่วยงานไปอบรมความรู้เพิ่มเติมในระยะเวลาสั้นๆ และการนำความรู้มาเผยแพร่กันเองภายในหน่วยงาน อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการปฏิบัติงานได้ อีกทั้งตัวพนักงานสอบสวนจะต้องหมั่นพัฒนาตนเอง โดยการประเมินการทำงานของตนเองเป็นระยะๆ หากพบว่าตนมีส่วนที่มีความบกพร่องล่าช้าจำนวนมาก จะต้องรีบเร่งทำส่วนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเพื่อไม่ให้เกิดความบกพร่องหรือล่าช้าได้

2. การพัฒนาสายอาชีพ มีความเห็นว่า ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มักหลีกเลี่ยงที่จะทำงานด้านสอบสวน แม้ในปัจจุบันจะมีพนักงานสอบสวนหญิงประจำอยู่ในสถานีตำรวจเพื่อทำงานด้านการสอบสวนเด็กหรือเยาวชน และทำงานด้านคดีเกี่ยวกับเพศแล้วก็ตาม ยังพบว่าพนักงานสอบสวนทั้งชายและหญิงมีความประสงค์จะย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่น เนื่องจากตำแหน่งพนักงานสอบสวน การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นนั้น มีการพิจารณาร่วมกับสายงานอื่น โดยมีการกำหนดจำนวนตำแหน่งที่จำกัด จึงทำให้มีพนักงานสอบสวนที่มีคุณสมบัติพร้อมยังไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ เกิดความไม่ก้าวหน้าในสายอาชีพ จึงควรมีการเพิ่มตำแหน่งในระดับสูงให้เพิ่มมากขึ้น และปรับเปลี่ยนการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น โดยการประเมินโดยใช้เกณฑ์ด้านความรู้ความสามารถ และทำให้พนักงานสอบสวนสามารถก้าวหน้าไปในสายงานด้านสอบสวนเป็นการเฉพาะอีกด้วย

ประเด็นที่ 4 ข้อเสนอแนะต่างๆจากผู้บังคับบัญชาที่มีประสบการณ์การทำงานด้านงานสอบสวน

รองผู้กำกับการ(สอบสวน) มีความเห็นว่า การทำสำนวนการสอบสวนดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน ต้องมีการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในการติดตามตัวคนร้ายทั้งรู้ตัวและไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด ควรมีความร่วมมือกันในการประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล กันภายในหน่วยงานในรูปแบบการทำงานกันเป็นทีม

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กและเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม คือ ปัจจัยส่งเสริมประสิทธิผลด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และปัจจัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พบว่าพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐมเห็นด้วยกับปัจจัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มากกว่าปัจจัยส่งเสริมประสิทธิผลด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด โดยที่ปัจจัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในภาพรวมพนักงานสอบสวนมีทัศนคติเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยดังกล่าวพบว่าการพัฒนาองค์กร และการพัฒนาอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการพัฒนาปัจเจกบุคคล ด้านการศึกษาและเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐมยังขาดการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของพนักงานสอบสวนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ในส่วนของปัจจัยส่งเสริมประสิทธิผลด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เมื่อพิจารณาภาพรวมต่อปัจจัยแรงจูงใจภายใน ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางบวก และปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางลบ พบว่าพนักงานสอบสวนมีทัศนคติเห็นด้วยต่อปัจจัยแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเห็นด้วยต่อปัจจัยแรงจูงใจภายนอกด้านลบ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพนักงานสอบสวนมีทัศนคติของความเห็น

ด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อปัจจัยแรงจูงใจภายใน ด้านการคำนึงถึงความยุติธรรม สิทธิเสรีภาพ ลำดับรองลงมาคือ ปัจจัยแรงจูงใจภายในความผูกพันต่อองค์กร ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางบวก ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และ ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางลบ ด้านการถูกรังแกจากผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ในทางกลับกันพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกทางบวก ด้านเงินเดือนและผลประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยกว่าทัศนคติหรือความเห็นของพนักงานสอบสวน ต่อปัจจัยที่สัมพันธ์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กและเยาวชนของพนักงานสอบสวนในจังหวัดนครปฐม

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องจัดให้พนักงานสอบสวนทุกคนได้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมการทำสำนวนคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนเป็นประจำและต่อเนื่อง โดยให้สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน เพิ่มหลักสูตรการทำสำนวนคดีเกี่ยวกับเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนระยะสั้น และหมุนเวียนพนักงานสอบสวนให้ได้เข้ารับการอบรมทุก ๆ 3 เดือน

2. ผู้บังคับบัญชาควรสนับสนุนให้ทุนการศึกษาต่อในด้านการบริหารงานยุติธรรม ศึกษาดูงานด้านการทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนในจังหวัดใกล้เคียงหรือในต่างประเทศ โดยจัดหาทุนจากภาครัฐ หรือ ภาคเอกชน เช่น สื่อโทรทัศน์วิทยุข่าวอาชญากรรมประจำท้องถิ่น ธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์ป้องกันอาชญากรรม ธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์ป้องกันโรคติดต่อทางเพศ เป็นต้น เพื่อเป็นกองทุนสนับสนุนข้าราชการตำรวจภายในหน่วยงาน

3. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดให้มีพนักงานสอบสวนหญิง ซึ่งผ่านการอบรมด้านการสอบสวนคดีเพศ และคดีที่มีผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชน ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในทุกสถานีตำรวจ โดยวิทยาลัยการตำรวจ หรือ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เปิดรับสมัครบุคคลภายนอกที่มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ เพื่อเข้าหลักสูตรอบรมเป็นพนักงานสอบสวนหญิง และจัดให้บรรจุเข้ารับราชการ ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในทุกสถานีตำรวจ

4. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรแก้ไขระเบียบเรื่องการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการทำสำนวนคดีเพศให้ได้รับค่าตอบแทนการทำสำนวนมากกว่าสำนวนคดีอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อนน้อยกว่า และในคดีซึ่งไม่ปรากฏตัวผู้กระทำผิด ควรได้รับค่าตอบแทนการทำสำนวนเท่ากับคดีที่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ โดยเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา พุทธศักราช 2534

5. หัวหน้าพนักงานสอบสวน ควรประเมินผลการทำสำนวนคดีเพศซึ่งผู้เสียหายเป็นเด็กหรือเยาวชนของพนักงานสอบสวนเป็นประจำทุกเดือน โดยจัดการประชุมทั้งในภาพรวมและรายบุคคล เพื่อให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการทำสำนวนไม่ให้เกิดความล่าช้าบกพร่อง

บรรณานุกรม

- จิรนุช สีทา. (2559). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถาบันบริหารจัดการ
ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) : ด้านการกระจายการถือครองที่ดิน.สารนิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เฉลิม สุขเจริญ.(2557). แรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก.
- ณัฐ ตันศรีสวัสดิ์, ชีโรติ จงสกุล, อุดมศักดิ์ หุ่นจิตร, ภาณุวัฒน์ ชูติวงศ์, กรเกียรติ วงษ์ไพศาลสิน, เกษณี
จงประสาธน์สุข, และคนอื่น ๆ. (2551). แนวทางปฏิบัติในการตรวจผู้ป่วยที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ.
วารสาร นิติเวชศาสตร์. 1(3), 11-13.
- ณัฐพันธ์ เขรณันท์. (2551). พฤติกรรมองค์กร. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วี.พริ้นท์ (1991),หน้า 270-271
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2557). การพัฒนาองค์กร. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.
- เนติรัฐ พานิช.(2557). ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้กระบวนการยุติธรรมล่าช้า : ศึกษาเฉพาะคดีความผิดต่อ
ชีวิต.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เดชวิทย์ นิลวรรณ. (2550). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. เชียงใหม่: ธนุพริ้นติ้ง.
- รัฐพล ศรีกตัญญู.(2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารธนาชาต
จำกัด (มหาชน) สำนักงานอาคารกลาสเฮ้าส์รัชดาภิเษก. สารนิพนธ์ คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ร้อยตำรวจเอกหญิง สมนัส ตั้งเจริญกิจกุล.(2552). ความผิดเกี่ยวกับเพศ : ศึกษาเปรียบเทียบความผิดฐานข่มขืน
กระทำชำเรากับการกระทำอนาจาร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ร้อยตำรวจโทสุรยุทธ อ่วมสำออง.(2554). ปัญหาและอุปสรรคของพนักงานสอบสวนในการเก็บรวบรวม
พยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ประกอบสำนวนการสอบสวนคดีอาญา: ศึกษาเฉพาะกรณี กอง
บังคับการตำรวจนครบาล 1. สารนิพนธ์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วาสนา แก่นพรัตน์.(2544). การคุ้มครองผู้เสียหายกรณีเด็กถูกรังแกทางเพศก่อนและหลังเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรมทางอาญา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุจิตรา ธนนันท์. (2550). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐประศาสนศาสตร์สถาบันพัฒนา
บริหารศาสตร์.